

ब्रह्मचिन्धिपरिच्छेदशून्यवस्तुतस्त्यस्तेनाऽपलापकतारः निरारंभाः शमाद्यारंभशून्याः ॥ ५३ ॥ नैर्गुण्यफलाभावं गुणानुज्ञानेश्वर्यादीन् न अनुयुजते आत्मसंवेद्यतामापाद्यपरिषुनयोजयति पाषाणवत्स्वयं मज्जतो नान्यमुद्धर्तुं शक्नुवन्तीत्यर्थः ॥ ५४ ॥ संयमेधारणाध्यानसमाध्यात्मके समयेदतिपाठे सिद्धांते ॥ ५६ ॥ एतत्कर्मणां प्राशस्त्यं संन्यासस्याप्राशस्त्यं च प्रवृत्तयः वाचां विलासाः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ व्यक्तं प्रत्यक्षसिद्धं तदेव मन्यन्त इति दृष्टमात्रपराः अतएव शास्त्रादपेतं हलोकमेव पश्यति शास्त्रदोषानुशास्त्रोक्ता नृकृतहानाकृताभ्यागमादिदोषानुअन्याथ्यमवैदिकं च मतमाश्रित्य यथा लोकायताः शोचन्ति तथा वयमपि शोचाम इत्यर्थः अत्र हेतुमाह इन्द्रियाथ्या इति शीतोष्णादीनां स्पर्शः सर्वेषां सुखादिप्रदः पशुपारमर्षं डितानां तुल्यरूप इत्यर्थः ॥ ६० ॥ एवमिति द्वयोः संबंधः एकसुखावर्धिनां वर्णादीनां मध्ये वयं

याथातथ्यमविज्ञायशास्त्राणां शास्त्रदस्यवः ॥ ब्रह्मस्तेनानिरारंभादंभमोहवशानुगाः ॥ ५३ ॥ नैर्गुण्यमेव पश्यन्ति न गुणाननुयुजते ॥ तेषां तमः शरीराणां तम एव परायणं ॥ ५४ ॥ यो यथा प्रकृतिर्जितुः प्रकृतेः स्याद्दशानुगः ॥ तस्य द्वेषश्चकामश्चक्रो योदंभो नृतं मदः ॥ नित्यमेवाभिवर्तते गुणाः प्रकृति संभवाः ॥ ५५ ॥ एवं ध्यात्वानुपश्यन्तः संत्यजेयुः शुभाशुभं ॥ परांगतिमभीप्सन्तो यतयः संयमे रताः ॥ ५६ ॥ स्युमरश्चि मरुवाच सर्वमेतन्मया ब्रह्म न शास्त्रतः परिकीर्तितं ॥ न त्वविज्ञायशास्त्रार्थं प्रवर्तते प्रवृत्तयः ॥ ५७ ॥ यः कश्चिन्नयाय्य आचारः सर्वशास्त्रमिति श्रुतिः ॥ यदन्याय्यमशास्त्रं तदित्येषा श्रुत्यैतेश्रुतिः ॥ ५८ ॥ न प्रवृत्तिर्कृते शास्त्रात्काचिदस्तीति निश्चयः ॥ यदन्यद्वेदवादेभ्यस्तदशास्त्रमिति श्रुतिः ॥ ५९ ॥ शास्त्रादपेतं पश्यन्ति बहवो व्यक्तमानिनः ॥ शास्त्रदोषान्न पश्यन्ति शोचन्ति च त्वथा वयं ॥ इन्द्रियार्थाश्च भवतां समानाः सर्वजंतुषु ॥ ६० ॥ एवं चतुर्णां विर्णानामाश्रमाणां प्रवृत्तिषु ॥ एकमालंबमानानां निर्णये सर्वतो दिशं ॥ ६१ ॥ आनंत्यं वदमाने न रा केनावर्जितात्मना ॥ अविज्ञानहतप्रज्ञाहीनप्रज्ञास्तमो वताः ॥ ६२ ॥ शक्यं त्वेकेन युक्तेन कृतकृत्येन सर्वशः ॥ पिंडमात्रं व्यपाश्रित्य चरितुं विजितात्मना ॥ ६३ ॥ वेदवादं व्यपाश्रित्य मोक्षोस्तीति प्रभाषितुं ॥ अपेतन्यायशास्त्रेण सर्वलोकविगर्हिणा ॥ ६४ ॥ इदं तु दुष्करं कर्म कुटुंबमभिसंश्रितं ॥ दानमध्ययनं यज्ञः प्रजासंतानमार्जवं ॥ ६५ ॥ यद्येतदेवं कृत्वापि न विमोक्षोस्तिकस्य चित् ॥ धिक्कर्तारं च कार्यचश्रमश्चायं निरर्थकः ॥ ६६ ॥

त्वया आत्मना चित्तेन आवर्जिताः शान्तिनीताः संघिरार्षः कीदृशेन त्वया निर्णये सिद्धांते सर्वतो दिशं सर्वतः प्रकारं सर्वशास्त्रसिद्धांतत्वेन आनंत्यं वदमानेन यद्यदाचरते शास्त्रमित्यत्र प्राग्व्याख्यातरीत्या प्रकाशयता भासनोपसंभाषेति वेदो भासनार्थतद् शक्तेन ऊहापोहकुशलेन कीदृशावयं अविज्ञानेन आत्माननुभवेन हताप्रज्ञास्वरूपनिष्ठायेषां अतएव ह्रीने विषये एव प्रज्ञाधीर्येषां एतयोरावरणविक्षेपयोः कारणमाह तमो वता इति ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ यद्यपि त्वया इयं निष्ठा उक्तताया पि दुष्करेत्याह शक्यं त्विति द्वयेन येन सर्वशः सर्वतो दिशं चरितुं शक्यं तेन मोक्षोस्तीति प्रभाषितुं युक्तमिति अभ्याहृत्य व्यवहितेन योज्यं संन्यासं विना मोक्षो दुष्प्राप इत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अत्रानुपपत्तिमाह सार्धद्वयेन इदं त्विति कर्मकांडस्य वैयर्थ्यप्रतिपत्तुणानां स्तिक्यं चास्मिन्मते स्यादित्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥